

خبر

افشاکری گاردین از شاهزاده‌های بازداشتی نقشه برای ممانعت از پادشاهی بن سلمان

● روزنامه گاردین در گزارشی نوشت: ظاهرا دستگیری دو عضو سرشناس خاندان سلطنتی عربستان به دنبال افشای تصمیم اتخاذشده این دو برای انجام اقداماتی در صورت مرگ یا ناتوان شدن پادشاه و ممانعت از دستیابی محمد بن‌سلمان به تاج و تخت پادشاهی بوده است. به گزارش ایسنا، سه منبع آگاه در گفت‌وگو با روزنامه گاردین تأیید کرده‌اند که دستگیری شاهزاده احمد بن عبدالعزیز، تنها برادر تنی باقی‌مانده ملک سلمان و محمد بن‌نایف، ولیعهد پیشین، روز جمعه پس از آن انجام شد که جزئیات گفت‌وگوهای ادعایی آنها به گوش سلطنت سعودی رسید.بازداشت این دو فرد به دست محمد بن‌سلمان، ولیعهد سعودی، انجام شد که آنها را به تلاش برای کنارگذاشتن شورای بیعت متهم کرد؛ ارگانی که در سال ۲۰۰۷ برای اطمینان از انتقال نرم قدرت در صورت مرگ پادشاه یا ولیعهد تشکیل شد. شاهزاده احمد یکی از منتقدان ولیعهد سعودی جوان است. گمان می‌رود او و محمد بن‌نایف با اتهامات مرتبط با خیانت مواجه شوند. دو منبع مطلع گاردین گفتند این شاهزاده‌های ارشد به تلاش برای انتصاب شاهزاده احمد به‌عنوان رئیس این شورای بیعت متهم هستند جایگاهی که اکنون خالی است. با این اقدام، او به طور بالقوه می‌توانست بر گفت‌وگوهای قبیله‌ای، خانوادگی و وابسته به روحانیون که به نامزدی رهبران سعودی جدید منتهی می‌شود، تسلط یابد.

اردوغان در پی «حمایت مشخص» ناتو

● رئیس‌جمهوری ترکیه در نشست مشترک خبری با استولتنبرگ، دبیرکل ناتو در بروکسل گفت ناتو باید همبستگی خود با ترکیه را ثابت کند و از کشورهای اروپایی خواست که در مقابل جنگ و ترازدی انسانی سوریه بی‌تفاوت نباشند. بنس استولتنبرگ دبیرکل ناتو در نشست مشترک خبری شرکت کرد و گفت که «متحدان ترکیه در ناتو بدون تبعیض و شروط سیاسی باید با این کشور همبستگی نشان دهند و آن را ثابت کنند». استولتنبرگ مستقیما به خواسته‌های اردوغان برای حمایت مشخص ناتو پاسخخی نداد؛ اما تأکید کرد که ناتو وضعیت ترکیه را درک می‌کند و این کشور بار سنگینی را تحمل می‌کند و بیشتر از کشورهای دیگر تحت تأثیر بحران سوریه قرار گرفته و به‌همین‌دلیل ناتو از ترکیه با سیستم‌های دفاع هوایی و حضور نظامی در فضای هوایی و در دریا حمایت می‌کند. به‌تازگی در حملاتی که نیروهای دولت سوریه علیه کاروان نظامی ترکیه در ادلب انجام دادند، ۳۳ سرباز ترکیه کشته شدند و آنکارا در واکنش به این حملات عملیات نظامی جدیدی را آغاز کرد؛ اما به دنبال اوج‌گرفتن تنش‌ها بین روسیه و ترکیه بر سر آتش‌بس در ادلب، توافق حاصل شد.

اردوغان در ادامه سفر خود با اورسولا فون در لاین، رئیس کمیسیون اتحادیه اروپا و چارلز میشل، رئیس شورای این اتحادیه، نیز دیدار کرد و درباره وضعیت پناهجویان در مرز یونان و ترکیه رایزنی کرد. اردوغان گفت که کشورش در بحرانی که میان مرز یونان و ترکیه درباره پناهجویان پدید آمده، مقصر نیست. او ضمن انتقاد از یونان گفت قابل درک نیست که کشور متحد و همسایه قریب در مسئول موج مهاجرت غیرقانونی معرفی می‌کند.

مولود چاووش اوغلو، وزیر خارجه ترکیه، نیز روز گذشته با اشاره به اینکه روسیه به صورت جدی به نظام سوریه درباره نقض آتش‌بس در ادلب «شدار» داده است، دمشق را تهدید کرد در صورتی‌که به پیروشی خود ادامه دهد، ترکیه پاسخ خواهد داد.

او خطاب به اروپایی‌ها گفت: از یک طرف می‌گویند موج مهاجرت از ادلب را نمی‌خواهیم و از طرف دیگر هیچ حمایتی برای زندگی مردم در آنجا نمی‌کنند. چاووش‌اوغلو تأکید کرد: مرزهای اروپا نه از مرزهای مشترک ترکیه-یونان؛ بلکه از مرزهای جنوبی و شرقی ترکیه آغاز می‌شوند.

دولت آتن و اتحادیه اروپا پیش‌ازاین آنکارا را متهم کرده بودند که از پناهجویان به‌عنوان ابزار سیاسی استفاده می‌کند. اردوغان پس از تشدید بحران ادلب و هجوم یک‌میلیون و ۵۰۰ هزار پناهجوی سوری به مرزهای کشورش اعلام کرد که مرزهای ترکیه به سوی اروپا برای پناهجویان باز است. به دنبال آن، هزاران پناهجو به سمت مرزهای ترکیه با یونان حرکت کردند. پلیس یونان و گارد ساحلی این کشور با به‌کارگیری خشونت علیه پناهجویان جلوی ورود آنان به یونان را گرفتند. بسیاری از نهادهای مدافع حقوق پناهجویان و نهادهای بین‌المللی از جمله سازمان ملل متحد، حملات پلیس یونان و گارد ساحلی این کشور علیه پناهجویان را محکوم کردند.

در ادامه بخوانید:

در ادامه بخوانید:

در ادامه بخوانید:

در ادامه بخوانید:

در ادامه بخوانید:

در ادامه بخوانید:

در ادامه بخوانید:

در ادامه بخوانید:

در ادامه بخوانید:

در ادامه بخوانید:

در ادامه بخوانید:

در ادامه بخوانید:

در ادامه بخوانید:

در ادامه بخوانید:

در ادامه بخوانید:

در ادامه بخوانید:

در ادامه بخوانید:

در ادامه بخوانید:

در ادامه بخوانید:

در ادامه بخوانید:

در ادامه بخوانید:

در ادامه بخوانید:

در ادامه بخوانید:

در ادامه بخوانید:

در ادامه بخوانید:

در ادامه بخوانید:

در ادامه بخوانید:

در ادامه بخوانید:

در ادامه بخوانید:

در ادامه بخوانید:

در ادامه بخوانید:

در ادامه بخوانید:

در ادامه بخوانید:

در ادامه بخوانید:

در ادامه بخوانید:

در ادامه بخوانید:

در ادامه بخوانید:

در ادامه بخوانید:

در ادامه بخوانید:

در ادامه بخوانید:

در ادامه بخوانید:

در ادامه بخوانید:

در ادامه بخوانید:

در ادامه بخوانید:

در ادامه بخوانید:

در ادامه بخوانید:

در ادامه بخوانید:

در ادامه بخوانید:

در ادامه بخوانید:

در ادامه بخوانید:

در ادامه بخوانید:

در ادامه بخوانید:

در ادامه بخوانید:

در ادامه بخوانید:

در ادامه بخوانید:

در ادامه بخوانید:

در ادامه بخوانید:

در ادامه بخوانید:

در ادامه بخوانید:

در ادامه بخوانید:

در ادامه بخوانید:

در ادامه بخوانید:

در ادامه بخوانید:

در ادامه بخوانید:

در ادامه بخوانید:

در ادامه بخوانید:

در ادامه بخوانید:

در ادامه بخوانید:

در ادامه بخوانید:

در ادامه بخوانید:

در ادامه بخوانید:

در ادامه بخوانید:

در ادامه بخوانید:

در ادامه بخوانید:

در ادامه بخوانید:

در ادامه بخوانید:

در ادامه بخوانید:

در ادامه بخوانید:

در ادامه بخوانید:

در ادامه بخوانید:

در ادامه بخوانید:

در ادامه بخوانید:

در ادامه بخوانید:

در ادامه بخوانید:

در ادامه بخوانید:

در ادامه بخوانید:

در ادامه بخوانید:

در ادامه بخوانید:

در ادامه بخوانید:

در ادامه بخوانید:

در ادامه بخوانید:

در ادامه بخوانید:

در ادامه بخوانید:

در ادامه بخوانید:

در ادامه بخوانید:

در ادامه بخوانید:

در ادامه بخوانید:

در ادامه بخوانید:

در ادامه بخوانید:

در ادامه بخوانید:

در ادامه بخوانید:

در ادامه بخوانید:

در ادامه بخوانید:

در ادامه بخوانید:

در ادامه بخوانید:

در ادامه بخوانید:

در ادامه بخوانید:

در ادامه بخوانید:

در ادامه بخوانید:

در ادامه بخوانید:

در ادامه بخوانید:

در ادامه بخوانید:

در ادامه بخوانید:

در ادامه بخوانید:

در ادامه بخوانید:

در ادامه بخوانید:

در ادامه بخوانید:

در ادامه بخوانید:

در ادامه بخوانید:

در ادامه بخوانید:

در ادامه بخوانید:

در ادامه بخوانید:

در ادامه بخوانید:

در ادامه بخوانید:

در ادامه بخوانید:

در ادامه بخوانید:

در ادامه بخوانید:

در ادامه بخوانید:

در ادامه بخوانید:

در ادامه بخوانید:

در ادامه بخوانید:

در ادامه بخوانید:

در ادامه بخوانید:

در ادامه بخوانید:

در ادامه بخوانید:

در ادامه بخوانید:

در ادامه بخوانید:

در ادامه بخوانید:

در ادامه بخوانید:

در ادامه بخوانید:

در ادامه بخوانید:

در ادامه بخوانید:

در ادامه بخوانید:

در ادامه بخوانید:

در ادامه بخوانید:

در ادامه بخوانید:

در ادامه بخوانید:

در ادامه بخوانید:

در ادامه بخوانید:

در ادامه بخوانید:

در ادامه بخوانید:

در ادامه بخوانید:

در ادامه بخوانید:

در ادامه بخوانید:

در ادامه بخوانید:

در ادامه بخوانید:

در ادامه بخوانید:

در ادامه بخوانید:

در ادامه بخوانید:

در ادامه بخوانید:

در ادامه بخوانید:

در ادامه بخوانید:

در ادامه بخوانید:

در ادامه بخوانید:

در ادامه بخوانید:

در ادامه بخوانید:

در ادامه بخوانید:

در ادامه بخوانید:

در ادامه بخوانید:

در ادامه بخوانید:

در ادامه بخوانید:

در ادامه بخوانید:

در ادامه بخوانید:

در ادامه بخوانید:

در ادامه بخوانید:

در ادامه بخوانید:

در ادامه بخوانید:

در ادامه بخوانید:

در ادامه بخوانید:

در ادامه بخوانید:

تأثیر منفی همه‌گیری ویروس کرونا بر رویکرد غالب جامعه جهانی

کرونا و جهانی‌سازی رو به احتضار

قبل از هر چیز و پیش از همه به حکومت‌های ملی رجوع می‌کنند.پس از حملات ۱۱ سپتامبر ۲۰۰۱، مردم برای حفاظت از خود در برابر تهدید القاعده سراغ سازمان ملل، شرکت مایکروسافت یا عفو بین‌الملل نرفتند. نگاه آنها به واشنگتن و دولت فدرال بود.

امروز هم همین‌گونه است: در تمام دنیا، چشم شهروندان به دنبال مقام‌های رسمی است تا از آنها اطلاعات دقیق و قابل اعتماد دریافت کنند. هیچ نگاه و تفکر آزادی‌خواهانه در دوران همه‌گیری بیماری وجود ندارد. البته این واقعیت به معنای آن نیست که تلاش‌های گسترده جهانی، تأثیری در کنترل بیماری ندارد، بلکه به ما یادآوری می‌کند

با وجود جهانی‌سازی، دولت‌ها همچنان بازیگران اول سیاسی در جهان معاصر هستند. واقع‌گرایان جهان دهه‌هاست که بر این واقعیت تأکید می‌کنند و شیوع ویروس کرونا باعث شد صحت این ادعا به‌وضوح روشن شود.

دوم، گرچه نسخه‌های ساختاری‌تر رئالیسم را جای ممکن تفاوت‌ها میان دولت‌ها (فارغ از قدرت نسبی) را بی‌اهمیت جلوه می‌دهند اما عملکرد متفاوت دولت‌ها در برابر شیوع ویروس کرونا و قدرت و ضعف واکنش حکومت‌ها به این بیماری نمایانگر تفاوت‌های

اساسی دولت‌ها و اهمیت این تفاوت است. صاحب‌نظران پیش از این عقیده داشتند حکومت‌های غیردموکرات آسپ‌پذیری بیشتری در برابر قحطی، بیماری‌های همه‌گیر و سایر بلاهای طبیعی دارند. عمده‌ترین دلیل چنین دیدگاهی این است که این‌گونه حکومت‌ها تمایل زیادی به

سرکوب انتشار اطلاعات واقعی دارند و بر این اساس، عمق فاجعه را آن‌قدر دیر در می‌یابند که دیگر نمی‌توانند برای مقابله با بحران ایجادشده کاری کنند. این بار به نظر می‌رسد درباره حکومت‌های غیر دموکرات و اقتدارگرا مانند چین چنین اتفاقی رخ داده است. افرادی که تلاش می‌کنند زند خطر را به صدا درآورند، مقام‌های مسئول هم به جای بسیج امکانات برای حل

بحران، با همه توان به پنهان‌کاری می‌پردازند. حکومت‌های اقتدارگرا توانایی زیادی در بسیج منابع و انجام واکنش‌های بلندپروازانه دارند. شاهد این ادعا هم توانایی حکومت پکن در قرنطینه چند شهر از جمله ووهان، مرکز شیوع بیماری و اعمال کنترل‌های سفت و سخت است. اما متأسفانه زمانی این اقدامات انجام می‌شوند که افرادی که در راس قدرت قرار دارند، تصمیم بگیرند که واقعیت را درک

در ادامه بخوانید:

در ادامه بخوانید:

در ادامه بخوانید:

در ادامه بخوانید:

در ادامه بخوانید:

در ادامه بخوانید:

در ادامه بخوانید:

در ادامه بخوانید:

در ادامه بخوانید:

در ادامه بخوانید:

در ادامه بخوانید:

در ادامه بخوانید:

در ادامه بخوانید:

در ادامه بخوانید:

در ادامه بخوانید:

در ادامه بخوانید:

در ادامه بخوانید:

در ادامه بخوانید:

در ادامه بخوانید:

در ادامه بخوانید:

در ادامه بخوانید:

در ادامه بخوانید:

در ادامه بخوانید:

در ادامه بخوانید:

در ادامه بخوانید:

در ادامه بخوانید:

در ادامه بخوانید:

در ادامه بخوانید:

در ادامه بخوانید:

در ادامه بخوانید:

در ادامه بخوانید:

در ادامه بخوانید:

در ادامه بخوانید:

در ادامه بخوانید:

در ادامه بخوانید:

در ادامه بخوانید:

در ادامه بخوانید:

در ادامه بخوانید:

در ادامه بخوانید:

در ادامه بخوانید:

در ادامه بخوانید:

در ادامه بخوانید:

در ادامه بخوانید:

در ادامه بخوانید:

در ادامه بخوانید:

در ادامه بخوانید:

در ادامه بخوانید:

در ادامه بخوانید:

در ادامه بخوانید:

در ادامه بخوانید:

در ادامه بخوانید:

در ادامه بخوانید:

در ادامه بخوانید:

در ادامه بخوانید:

در ادامه بخوانید:

در ادامه بخوانید: